Bu coğrafyanın siyasi tarihi ve sonuçları yeniden değerlendirilmeyi bekliyor. Nereden bakılırsa bakılsın bir resmi ideoloji ve bunun getirdiği tarih yanılsaması bütün sonuçları ile sosyalist ve muhalif tarihi belirlemiş ve yanlış üzerinden yürütmüştür. Sonuçları ise; 90-50 yıllık yanılsama ve mücadele emeğinin gerekeni elde edemeyen tarihi olmuştur. Bilinen 90 yıllık kemalizmin resmi yönlendirmesi ve manipülasyonu ile sosyalist ve Kürt Ulusal Kurtuluş savaşının 50 yıllık bu resmi ideoloji ile sıkıntılı ve başarısız, sürekli geriye, merkeze dönen uğraşıdır.

İsimler ve trajedileri, buna ayrı ayrı ve çeşitli dönemlerde farklı biçimlerde dahildir. Yeniden ele alınmalı ve tarihi yerlerine oturtularak resmi düşünce tarihinden kurtulunmalı, yeni bir yol çizilmelidir. Marksizmin en temel, belki de Kapital'den daha belirleyici yapıtı: Alman İdeolojisi, Türkçeye 120 sayfa olarak çevrildi, bütün bir belirleyici kuşak buradan hareket etti. Kitabın aslı 650 sayfa imiş. Çevirisi yeni yapıldı, belki de hala geç kalınmadı. Gerisini resmi ideolojinin temelsizliğinin doldurduğunu mücadele tarihimizden biliyoruz.

İsimlere Engels ile başlanabilir. Duruşta Hüseyni, Hüseyin İnan, kendisi Ali Şeriati'den ödünç alınan bu tarihi kavramın içeriğine uygun özgün tarihi kişiliklerden birisi olması hesabı ile tanımın sahibidir. İçeriği bir medeniyet ve mazlumlar mücadele tarihidir.) karakter var. Kritik olarak da bakılabilir, sosyalist yeni insan duruşu olarak da anlaşılabilir. Bu ikiliye Camilo'yu da eklemek gerekir. Hüseyni üçlünün (trinidad) içinde adı en az bilinen, belki de unutulmak-unutturulmak istenen bir isimdir. Tarihi karakteri ve duruşu resmi tarih için bunu gerektirmektedir. Aynı şey, bu tarihte İbrahim Kaypakkaya için de yapılmıştır. Hatırlatılmak istenmiyor.İkisi de resmi tarihi gözden geçirmektedirler.

İstenmemesinin nedenleri çok; ama en belirgin olanı, hepsinin resmi ideoloji ile cepheden savaşmaları, bu ideolojiyi alt-üst etmeleridir.Bu gün bile tartışmanın ötesine geçilememiştir. Sadece etrafından dolaşılmaktadır.

İbrahim Kaypakkaya, kemalizm ve Kürt-Kürdistan sorununda cumhuriyet tarihinde en vurucu belirlemeleri ile resmi ideolojiyi alt edendir. Unutturulması veya geriye çekilmesi bundandır.

Hüseyin İnan kendisi söylememiş ama ‘ikinci keman’ bile olamamış. Dördüncü sıraya atılarak resmin gerisinde bırakılmış. Nedenleri var: Kürt, halktan geliyor, sınıf savaşının en belirgin yerinden çıkmış. Teori ondan çıkmış, unutturulması gerekir. Öylede olmuş. Ancak fotoğraflarda bir üçleme olarak varlığını sürdürebiliyor.

Engels, ben ikinci keman olmayı kabul ettim demiş, Marx’ı birinci sıraya koymuş. Ama ismi ve tarihe etkisi olmazsa olmaz hale gelmiş. Hatta çeşitli kaynaklar ve yorumlar bugünün Marksizminin Engels’in Marx’ı olduğunu tartışıyor. Az da olsa böyle sesler var. Düşünce farklılaşmasından bahsediliyor. Marksizmin Engels ile pratiğe indirgenmiş, pozivitist bir düşünce haline getirildiği, bugünün Marksist teorisinin bu pratik üzerinden yürüdüğünü tartışan kaynaklar var. Marx için diyalektik; toplumsal ilişkilerin yapısal özelliğine dairdir, insan, değer, yabancılaşmanın aşılması gibi; Engels de ise pratiğe bağlanmış bir diyalektikten bahsediliyor. Bugün üzerinde yürünen budur. Acaba başarısızlık buradan mı geliyor? İnsanı aşan maddi-pratik bir uygulamada mı eksiklik?

Camilo Cienfuegos Küba devriminin dışarıda az bilinmesi istenen, Küba da ise en çok bilinenidir. Nedeni ise devrimde yer alan önderlerden halktan gelmiş, sınıfın içinden çıkan birisi olmasıdır. Meksika’ya gitmeden önce yeni dünyanın köleci başkenti New York da bir lokantada bulaşıkçılık yapıyordu. Devrimden sonra toprak reformu için en çok uğraşan, toprak reformu uygulaması için gittiği yerden (şimdi eyaletin ve şehrin adı böyle anılıyor: Cienfuegos) dönerken uçağı düşüyor, kayboluşu bile eylemi ile bağlantılı.

Hüseyin İnan Cumhuriyet sonrası, çoklu sosyalist tartışmanın ilk evrilen önder adıdır. Devrimin silahla olacağını öngören, bunun teorik ve pratik çalışmasını yapan isimdir. THKO’nun kurucusu ve komutanıdır. TDY, Türkiye Devrimin Yolu teorik çalışmanın ana çerçevesidir. Hüseyin İnan’ın kaleminden çıkmıştır. Her tür unutturulmaya karşı ‘inancılar Grubu’ ve TDY-Türkiye Devriminin Yolu isimli devrimci gruplar sürdürücüsü ve temsili olma uğraşı vermelerine rağmen nedense kalıcı olamadılar. Hüseyin İnan üçlü fotoğrafın gerisinde kaldı. Ya da öyle istendi.

TDY broşürünün ana fikri ve THKO manifestosunun özü şöyle ifade diliyor: ’Kitlelerin pasifize edilmesini önleyici çalışmalar yoğunlaştırılmalı. Faşist politikalar gözler önüne serilmeli. Faşist politikayı en iyi sergileyebilecek silahlı mücadele yöntemi yanında diğer bütün politik mücadele yöntemleri de uygulanmalı, fakat silahlı mücadelenin temel politik mücadele yöntemimiz olduğu unutulmamalıdır’ . ’Her şarta , yenilgi ve zayıflığa rağmen , politika ve pratiğinde sapma olmayacağı, yılgınlığa, teslimiyete yer vermeden çıkış uğraşında olunması gerektiği vurgulanmaktadır. ’Taktiklerimizi doğru seçmeli ve faşist politikanın zayıf noktalarını titizlikle bularak zamanında ve hatasız bir şekilde saldırıya geçmeliyiz’ diyerek başarıda ısrarı sergilemektedir.

‘THKO kırsal alanları ve şiddet politikasını temel alan politik mücadelesine devam edecektir.’

Slogan devrimci belirlemesi ile TDY teorisi noktalanıyor. Ve devrim tarihinde bir ilke imza atılıyor. Adı Hüseyin İnan’dır.

Yoksul bir Kürt ailesinden, 1949 da, Kürdistan’ın Gürün, Bozhüyük’de dünyaya geliyor. 6 Mayıs 1972, sömürgeci başkentte idam edildiğinde 23 yaşındaydı. İlk ve ortaokulu Sarız’da, liseyi Kayseri’de bitirdi. ODTÜ İdari Bilimlere 1966 da girdi. Sosyalist Fikir Kulübü, Dev-Genç ve TİP üyeliklerinden sonra, THKO yu kurdu ve temellerini teorik ve pratik olarak oluşturdu.

Filistin Kurtuluş Örgütü El Fetih ile, İsrail’e karşı savaşa 1969 da katıldı. 1970 Şubatında dönüş yolunda esir alındı. Ekim 1970 de serbest kaldı. Esareti sırasında gerilla savaşını kafasında iyice netleştirdi. THKO eylemlerinin içinde bizzat yer aldı. 23 Mart 1971 Pınarbaşı’nda bir pusuda tekrar esir düştü.

Ayağında lastik ayakkabıların aile tarafından görülüp üzülecekleri düşüncesi ile yalınayak sehpaya gitti. Son sözü varlığı gibidir:

‘Yaşasın işçiler, köylüler ve yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm.’

Son esareti ve idamı Ankara Ulucanlar esirevidir. Orası şimdi işgalcilerin müzesi. Hücrelerden halk, gecekondular ve Ankaranın en yoksullarının kaldığı kale görünüyor. İdamdan önce Hüseyin’in cebinden çıkanlar müzede: Peygamberimsi, Zerdüşti bir sonuçla orda sergileniyor; TESBİH, BİRİNCİ PAKETİ, KİBRİT KUTUSU, 2,5 / 0,50 VE 0,25 KURUŞ İLE YENİ TEORİK

DEFTERİ. Hepsi bu kadar. Bu defterde ‘son tahlil notları’ okunabiliyor ilk sayfada. Acaba bu defterin dökümü yapıldı mı? Hüseyni büyük olasılıkla orada Kürtlerden ve Kurtuluşlarından bahsediyordur.

Not: Başlık Ali Şeriati’den alınmıştır.